

Kunde Ministeren opnaa det, havde han i Sandhed handlet som en god demokratisk Minister overfor en Stat i Staten, der med al Respekt for, at den maa have Frihed for sin Ledelse til at arbejde uden alt for snærende Hensyn, dog maa være underkastet et vist Tilsyn. Og navnlig vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil være i Stand til nogenlunde at lede det kongelige Teaters Virksomhed, saaledes at saavel Rigsdagen som Funktionærerne og Kunstnerne maatte kunne føle sig tilfredse dermed. Det er ingenlunde saa let en Opgave, men jeg haaber, som sagt, det bedste.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Minister, at naar han talte om, at de Funktionærer, der ere Sæsonarbejdere, kunde i Tiden fra Teatrets Lukning, til det atter genoptog sine Forestillinger, søge Arbejde andetsteds, gælder dette naturligvis i høj Grad om Kunstnerne, de kunne rejse bort fra den store By, naar de have fri, og faa Engagementer, men Arbejderne, der kun have deres almindelige fysiske Kraft at stole paa, have yderst vanskeligt ved at faa noget at bestille. Derfor vilde det være heldigt, om Sæsonarbejdet op- hørte, og deres Virksomhed blev fast.

Johan Knudsen: Maa jeg blot sige til den højtærede Kultusminister, at da jeg ankede over, at Skuespillet i Forhold til Operaen ikke havde det dobbelte Antal Spilleaftener, og nævnede, at der indtil den første April havde været Skuespil 77 Aftener og Opera og Ballet 108 Aftener, vidste jeg godt, at der desuden var blevet opført Skuespil i Forbindelse med Opera og Ballet. Derfor talte jeg om „rene Skuespilaftener“.

Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg kun havde lagt denne Sæson til Grund for min Klage over, at Operaen trængte sig frem paa Skuespillets Bekostning. Jeg vil bede den højtærede Minister om at undersøge Forholdet for de foregaaende Sæsoner, og han vil da komme til det samme Resultat som jeg, at Regulativet paa dette Punkt ikke er blevet opretholdt. Den højtærede Minister anførte som en Grund til Skuespillets daarlige Stilling i denne Sæson, at Flertallet af de Skuespil, der ere ogførte paa det kgl. Teater ikke ere reusserede. Deri har den højtærede Minister maaske Ret. Ved første Behandling bebrejdede jeg det kgl. Teaters Direktion, at det havde antaget til Opførelse saa værdiløse Stykker, som Tilfældet har været i Aar.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han syntes sympatetisk stemt overfor Tanken om at indrette et Teatermuseum i Hofteatret. Jeg har ment mig berettiget til at tale ogsaa herom, da Teaterkommissionen af 1893 gik ud fra den Mulighed, at Hofteatret kunde være til Disposition for en Talescene.

Sabroe: Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) gerne vilde have Lejlighed til at betone, at jeg er uenig i nogle af de Betragtninger, han gjorde gældende vedrørende det kgl. Teaters Administration og Lønningsforholdene for Funktionærerne. Jeg vil tillade mig at nedlægge en Indsigelse imod, at det særligt skulde være en Opgave for det Parti, jeg tilhører, at faa de Folk, der ere knyttede til det kgl. Teater, lønnede ogsaa for den Tid, de ikke udføre Arbejde. Lønner man alle de Funktionærer, skønt de kun ere beskæftigede 8—9 Maaneder, for hele Aaret, vil den naturlige Følge blive, at de i den Tid, de intet have at bestille, ville gaa ud og paaføre de fri Arbejdere Konkurrence, hvad de kunne gøre, fordi de i Forvejen har lønnet nogle for hele Aaret, har man naturligvis gjort det i Betragtning af, at man ikke kunde undvære dem, men at forøge Antallet af dem, der have fast Løn hele Aaret, anser jeg ikke for rigtigt. Med Hensyn til selve Teatrets Administration vil jeg, ud fra de Erfaringer, jeg har gjort, medens jeg sad som Medlem af Bestyrelsen for Aarhus Teater, sige, at skal der være Tale om en virkelig god Ledelse af et Teater, maa man overlade det til Teatrets Bestyrelse. At forlange, at Rigsdagen skulde kunne blande sig i den egentlige Administration, i hvilke Stykker der opføres, vilde i Øjeblikket ikke betyde noget Fremskridt, men det vilde betyde en Reaktion. Hvis Flertallet af den danske Rigsdag skulde bestemme, hvilke Stykker, der skulde opføres — f. Eks. af Skuespil — vilde alle nye dristige og frisindede Skuespil, der f. Eks. havde en afgjort demokratisk Tendens, være udelukkede fra Scenen. I saa Henseende stoler jeg mere paa de bureaukratiske Embedsmænd end paa Rigsdagen.

A. C. Meyer: Man kunde naturligvis fristes til at begynde med at sige, at nu er der konstateret Uenighed i den socialdemokratiske Gruppe. Men jeg tror alligevel ikke, at Uenigheden er til Stede, thi